

[Hartel.]

Forklaring fra ansvarligt Sted. Det kan lyde, som om det er særlig meget, at man faar en Betaling af 300 Kr. pr. Tønde Land for Læggeplads, men man maa her tage i Betragtning, at der de to sidste Aar har været meget tørre Somre, hvor netop Enggræssgangene har haft en særlig Betydning for Landbruget, ja, maaske i det Øjeblik de blev benyttet til Læggeplads og altsaa gik ud af Driften, medførte en betydelig Reduktion i de paagældende Landbrugs Besætning og derigennem en stærk Reduktion af Indtægtsmulighederne. Derfor ønsker jeg altsaa at høre nærmere fra den højtærede Minister om, hvorfor disse Priser er sat, som de er.

Jeg haaber nu paa saglig Maade at have gjort Rede for Baggrunden for min Forespørgsel, og jeg afventer med Interesse den højtærede Ministers Svar, saa meget mere som jeg forstaa, at det er den første Forespørgsel, der her i dette høje Ting nogen Sinde er rettet til den højtærede Minister. Det er en Slags Premiere, og jeg haaber, at dette vil medføre en særlig venlig Holdning over for det Spørgsmaal, som jeg her har rejst, og som jeg mener er af den største Betydning for Befolkningens Forsyning med Brændsel i den kommende Vinter.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Det ærede Medlem Hr. Hartel, Ordføreren for Forespørgslerne, begyndte sit Foredrag med en Bemærkning om, at Brændselssituationen er prekær. Ja, det er fuldkommen rigtigt, og det tror jeg alle dette høje Tings ærede Medlemmer er bekendt med; det behøver man i og for sig ikke at understrege gennem en Bemærkning. Men Forholdet er da ogsaa det, at blandt de mange Forsyningsspørgsmaal, som de ekstraordinære Forhold har rejst, staar Spørgsmaalet om Landets Forsyning med Brændsel selvsagt i allerførste Række. Hele Brændselsspørgsmaalet har da ogsaa fra første Færd været Genstand for Regeringens fulde Opmærksomhed, og dette gælder saavel Tilførslerne af udenlandsk Brændsel som den indenlandske Brændselsproduktion. For det udenlandske Brændsels Vedkommende er der udfoldet de allerstørste Anstrengelser for at tilføre Landet saa store Kvantiteter som muligt, og for den indenlandske Brændselsproduktions Vedkommende har man søgt at videreføre og udbygge den stærkt forøgede Produktion af Tørv, Brunkul og Brænde, som blev iværksat straks, da de første Vanskeligheder meldte sig. Det Spørgsmaal, der er til Forhandling i Dag, tager, saaledes som Fore-

spørgselen er stillet, alene Sigte paa den indenlandske Brændselssituation, som de ærede Forespørgere ønsker animeret ved, at der uophødelig foretages en Forhøjelse af de gældende Maksimalpriser paa Tørv.

Forinden jeg gaar over til at give en nærmere Redegørelse for det rejste Spørgsmaal, vil jeg for en Ordens Skyld fremsætte nogle Bemærkninger af mere formel Karakter.

Det ærede Medlem Hr. Hartel udtalte, at det var den første Forespørgsel, der var rettet til mig i min Egenskab af Minister for Handel, Industri og Søfart, og at han som Følge deraf regnede med at faa en imødekommende Besvarelse. Ja, det ærede Medlem Hr. Hartel har ganske Ret i, at det er den første Forespørgsel, der er rettet til mig, men saa meget mere maa jeg beklage, at jeg maa gøre opmærksom paa, at de ærede Forespørgere har givet Forespørgselen en forkert Adresse, idet Forholdet er det, at det ikke er mig eller mit Ministerium, der er rette Forum i denne Sag, men Landbrugsministeren og Landbrugsministeriet, under hvem hele den indenlandske Brændselssituation, herunder ogsaa Prisfastsættelsen for dette Brændsel, henhører. Derfor er det naturligvis beklageligt, at den første Forespørgsel, der er rettet til mig, slet ikke rettelig burde være rettet til mig. Jeg skylder her at sige, at det ikke er Handelsministeren, men Landbrugsministeren, der har udfærdiget de Prisbestemmelser, der nu angribes.

Jeg erindrer i denne Forbindelse om den gældende Prislov af 22. November 1941, i hvis § 1 det udtrykkeligt er bestemt, at Landbrugsministeren kan fastsætte Maksimalpriser i de Tilfælde, hvor det efter nærmere Aftale mellem Landbrugsministeren og Handelsministeren skønnes hensigtsmæssigt. Noget saadant er netop skønnet hensigtsmæssigt for Tørvespørgsmaalets Vedkommende, og saavel Hovedbekendtgørelsen af 30. Januar i Aar om Handel med Tørv som den tilhørende Ændringsbekendtgørelse af 18. April er udfærdiget af Landbrugsministeren, der har underskrevet Bekendtgørelserne, efter at der forud har fundet Forhandling Sted med Handelsministeriet, saaledes som Prisloven nu engang foreskriver.

Det staar mig ikke ganske klart, hvorfor de ærede Forespørgere, der — det forudsætter jeg i hvert Fald — ikke kan være ubekendt med, at Tingene ligger saaledes, har vist mig den Ære, den ganske ufortjente Ære, at rette denne Forespørgsel til mig, men jeg forstaa, at Landbrugs-